

ஸ்ரீ

பேரருளாளன் பெருங்கேவலித் தாயார் திருவடிகளே சரணம்.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காதஞ்சி பிரதிவாதி மலங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

பூர்வாசார்ய ப்ரபாவம் இரண்டாவது மலர்.

பட்டர், நஞ்சேயர் நர்பிள்ளை, ஸங்குத திருவிதிப்
பிள்ளை, பெரிய ஸாந்தானபிள்ளை, பிள்ளை ஸேனா
சாரியர், வேதாந்த தேவிகள் ஆகிய எழுந்த
வைபவம்.

பக்தன் வெளியீடு

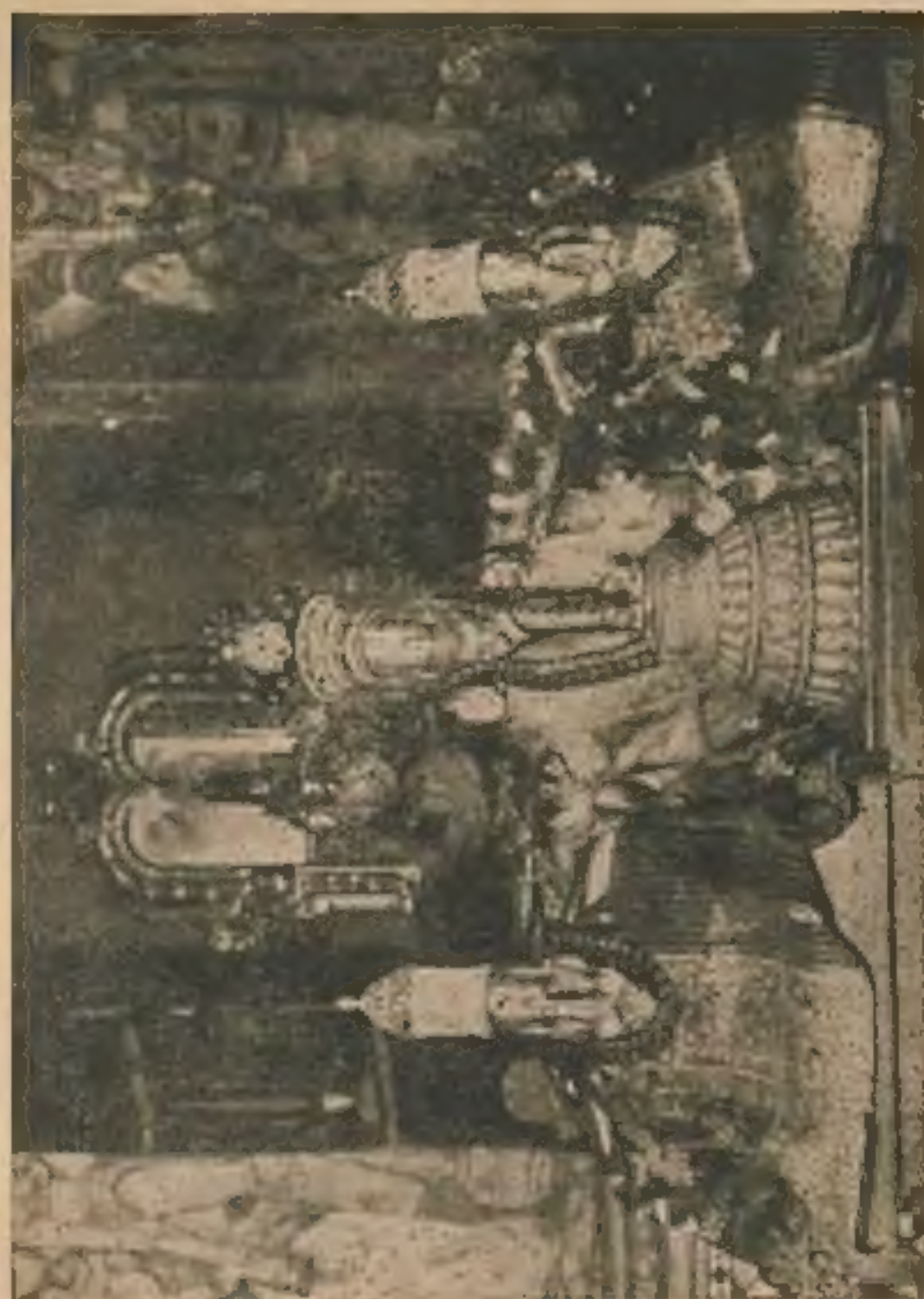
அச்சிட்-து: M. W. N. பிரஸ், சென்னை-5.

கிடைக்குகிடம்:

P. B. ANNANGARACHARYA
L. KANCHEEPURAM.

விலை 60 NP.]

1963

சின்னகாஞ்சீபுரம் நம்பின்னை ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நம்பின்னை (மூலவர் உதஸவர்), அவர் சிஷ்யர்கள் வடக்குத் திருவிதிப்பின்னை, பெரிய வாச்சான் பின்னை.

ஸ்ரீ:

பட்டர், நஞ்சீயர் வைபவச் சுருக்கம்.

(P. B. அண்ணங்கராசாசியர்.)

நமது ஸம்பந்தாயத்தில் எம்பெருமானுடைய பதவியிலே அபிஷித்தராய் அவரினும் விஞ்சிய ஞான வைபவத்தையுடையாரான பட்டர் என்னும் ஆசிரிய ருடைய வைபவக் கடலில் சில சிறு திவலைகளை சுண்டு அனுபவிக்க விழிகின்றோம்.

இவ்வாசிரியர் கூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமா ரர் என்றும் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருக்குமாரர் என்றும் வழங்கப்படுவர். ஆழ்வான் கருஹஸ்தாச்சாரமத்தி லெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும் "விஹித விஷய விஸ்ருத்தி தனவேதனம்" என்று பூ வசக பூஷணத்தி லருளிச் செய்த கணக்கிலே விரகதாக்கிரேஸரராக எழுந் தருளியிருந்தவர். இவர் தமது செல்வத்தை முற்றும் துறந்து எம்பெருமானார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தது முதல் நாடோறும் உபாதாக காலத்திலே ஸ்ரீரங்கத்தில் சில திருமாளிகைகளில் உஞ்சல்கூத்தி செய்து, அது கொண்டு குடும்ப காரியத்தை கிர்ஹித்ததுகொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் சிடைக்கிற உணவுப் பொருள்களில் மறுநாளைக்கென்று சிறிதும் சேஷப் படுத்தி வைத்துக் கொள்ளாமல் தன் தன்னறக்கே தேஹ பார்த்திரை நடத்தியருளுகையில் ஒரு நாள் விடாப் பெருமழை பொழிந்ததனால் வெளியே போய் உபாதாகம் செய்து வரக்கூடாமல் போக, அதனால் அன்றைக்கு வெறும் தீர்த்தத்தையே உட்கொண்டு அருளிச்செயலநுஸந் தாகமே தாரகமாகக்கொண்டு வேறு உணவின்றியே யிருந்திட, அன்றிரவு பெரிய பெருமாள் அமுதுசெய் தருளுகிறபோது உண்டான திருச்சின்ன வொலி கேட்ட வளவில் இவரது தேவியாரான ஆண்டாள் பெருமானைக் குறித்து, "உம்முடைய அடியவா பட்டினி யிருக்க நீ குலாவிக் குலாவி அமுது செய்தருளு கிறீரோ?" என்று கேள்பிட்ட வளவிலே ஸர்வஜ்ஞ ஞான ஸ்ரீரங்கநாதன் அந்த ஆண்டாள் நினைப்பைத் திருவுள்ளம்பற்றி உடனே தேவஸ்தாக கார்ய கிர்வாஹ கரான உத்தம கம்பிக்கு அர்ச்சக முகேக கட்டளை யிட்டு அப்பொழுது தாம் அமுது செய்த அக்காரவடி சிலை ஸகல பரிஜந பரிவாரங்களுடன் அவரைக் கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு அனுப்பி

யருள, ஆழ்வானும் இதனையறிந்து பதறி யெழுந்து எதிர்கொண்டு மஹாப்ரஸாதமென்று அதில் தமக்கும் தமது தேவிக்குமாக இரண்டு திரளைகளை யெடுத்துக் கொண்டு உத்தம நம்பினை அனுப்பிவிட்டு பக்தவத்ஸலனை பகவானுடைய வரம்புகடந்த சுருணைத் திறத்தை வியந்து அந்த அப்சிஸில் ஒரு பகுதியைத் தாம் அழுதுசெய்து மற்றதைத் தேவியாருக்குக் கொடுத்தருள, முன்பு தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் புத்ர காமேஷ்டியிற் கிடைத்த பாயஸத்தின் கூறுகளை ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ஞர்களின் திருவவதாரத் துக்குக் காரணமானதுமே இப்பொழுது இவர்க்கும் இத்திரளைகளிரண்டுமே இரண்டு திருக்குமாரர்கள் திருவவதரிப்பதற்கு ஹேதுவாயின. முறையே இவர்களின் திருநாமம் ஸ்ரீ பராபட்டர், ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபட்டர் என்பனவாம்.

பராசர பட்டர் என்று திருநாமமாவிலும் நமது ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களிலெங்கும் பட்டர் என்றே இவ்வாசிரியர் வழங்கப்படுவர். பட்டர் என்னும் வடசொல் வேதசாஸ்திரங்களை கங்கு கற்றுணர்ந்த வித்வானையும் ஸ்தோதரஞ் செய்யும் தொழிலுடையவனையும் சொல்லும். [‘பட்டராக’] என்னும் சொல்லும் இத்திறத்தே. ‘வினையும் பயிர் முனையிலே’ என்னுமாயேபோல சிவவாயிருந்த தன்மையிலேயே இவருடைய திறமையை கங்குணர்ந்த எம்பெருமானார் இவர்க்குப் பொருத்தமாக பட்டர் என்று திருநாமஞ் சாத்தினதும், அத்திருநாமத்திற்கு மிகப்பொருத்தமாகவே இவரும் ஸாவஜ்ஞராய் விளங்கிப் புகழ் பெற்றதும் எம்பெருமானுடைய ஸ்தவ ஸங்கல்பதவததை ஸ்தம்பமாக்கின போலும்.

இவ்வளமே நாம் கரணம் செய்தருள்வதற்காக உடையவர் எம்பாருடன் ஆழ்வான் திருமறளிகைக் கெழுந்தருளிக் குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வாரும் என்று எம்பார்க்கு கியமிக்க அவர் அவ்வளமே ப்ரபங்குடைக் கொழுந்தான் அககுழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு வரும்போது தருஷ்டி தோஷாதிகள் தவகாக பாடி ரசையாக தவயமென்னும் மந்திரத்தினை அரு ஸக்தித்து வாழ்த்திக் கொண்டே வந்து குழந்தைகளை எம்பெருமானார்க்குக் காட்டினர்; அவர் மிக்க களிப்

புடனே ஆனந்தக் கண்ணீர் துளிக்கத் தம் திருக்கண்
களாற் குளிரக் கடாசுறிக்கும்போது அத் தெய்விக
சிசுக்களின் தேஜோ விசேஷத்தைக் கண்டு வியப்புக்
கொண்டு 'எம்பாரே! இக்குழந்தைகளிடம் த்வயம் பரி
மளிக்கின்றதே. இங்ஙனம் ஆகுமாறு என் செய்தீர்?'
என்று வினாவு, எம்பார் 'குழந்தைகட்குக் காப்பாக
த்வயா நுஸந்தாகம் செய்து கொண்டு வந்தேன்'
என்ன; உடையவர் அப்படி எம்பார் காப்பிட்டதற்கு
உகந்து அவரைப் பார்த்து 'இக்குழந்தைகள் உய்யும்
வகையை நாடிச் செய்தற்கு நீ முறபட்டிராதலால் இவர்
கட்கு நீரே ஆசார்யராகக் கடவர்' என்று நியமித்தரு
ளினாரென்றும், அப்படியே அத்திருக் குமாரர்கட்கு
எம்பாரே ஆசார்ய கருத்பங்கள செய்தருளினாரென்
றும், இது பற்றியே, எம்பெருமானார் எம்பார் பட்டர்
கருதியர் என்றிப்படி ஆசார்ய பரம்பரை வருகிற தென்
றும் ப்ரஸித்தமாயிருக்கும். இங்ஙனையிருக்கச் செய்
தேபும் ஆழ்வானும் பட்டர்க்கு ஆசார்யராயினர். அது
எங்ஙனே யெனில்; ஆழ்வான் திருக்குமாரர்கட்குத் திரு
வாய்மொழிப் பொருள் கற்பித்து வரும்போது "எண்
பெருக்கம் நலத்தொண்டொருளில், வண்புகழ் நார
ணன் திண்கழல் சேரே" என்கிற பாசுரத்தளவிலே
வந்தவாறே, அது திருமந்திரத்ததை விவரிக்கிற
பாசுரமாகவினாலும், மந்திரத்தம் ஆசார்யரிடத்தி
லேயே தேட்ட நயவேண்டியதாதலாலும் அதனை அவர்
கட்குச் சொல்லாது விறுத்தி 'இதனை உங்கள் ஆசார்யர்
பக்கலிலே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்ல,
எழுந்து தம் ஆசாரியரான எம்பார் எழுந்தருளியிருக்கு
மிடத்தைக் குறித்துப் போகப் புக்கவணிக் ஆழ்வான்
"மின்னின் கிலையில் மன்னாரிராக்கைகள்" என்கிற
படியே யாக்கை நிலையாமையைத் திருவுள்ளம்பற்றி
அவர்களை யழைத்து 'இன்னபோது இன்னாரிடுப்பார்
இன்னார் போவாரென்று தெரியாது, ஆதலால் இருந்து
கேளுங்கள்' என்று, திருமந்திரத்தைச் சொல்லி அப்பா
சுரத்தின் பொருளையும் விவரித்து 'இப்பாசுரத்தைத்
திருமந்திரத்தின் அர்த்தமாக வினைத்திருங்கள்' என்று
பாணித்தருளினமையால் திருக்குமாரர்க்கு ஆழ்வானும்
ஒரு ஆசார்யராக அமைந்தருளினர் என்று எம்பாரே
தாயம் வல்ல பெரியோர் கூறுவர். பட்டர் ஸஹஸ்ர
நாம பாஷ்யம் அருளிச்செய்யும்போது ஆசார்ய வந்த

நம் செய்கிற முதல் சலோகத்தில் "வந்தே கோவிந்த தாதென—எம்பாரையும் திருத்தகப்பனாரையும் தொழு கின்றேன்" என்றருளிச் செய்தது உபய ஸம்பந்தமும் தமக்கு உண்டானது பற்றியேயாம். ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்தவத்திலும் இரண்டு ஆசிரியருக்கும் இரண்டு சலோகங்களைத் துதியாக இட்டருளினர்.

பட்டரை இளங்குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஸ்ரீ ரங்கநாதன் தனது புத்திரனாக அங்கீகரித்துத் தன் னுடைய ஸக்ரிதியிலே திருமணத்தூணினருகே தொட்டிலிடுவித்து ஸ்ரீரங்க நாசரியாகும் தானுமாகச் சீராட்டி வளர்க்க, அங்கனம் வளர்கிற அக்குழந்தை தவழ்ந்து சென்று, பெருமான் அழுது செய்வதற்குத் திருமுன்பே கொணர்க்கு ஸமர்ப்பிக்கப் படுகிற அடி சிலைக்கைகளால் அள்ளியபோக்கு தூழாவ, பெருமான் அது கண்டு உகந்தருளி, "அமிழ்தினும் ஆற்றவினிதே தம்மக்கள், சிறுநகையனாவிய கூழ்" (குறள்) என்றபடி இந்த இன்னடி சிலை மிகவும் பிரியமாக அங்கீகரித் தருள்வராம். இப்படி ரங்கநாதன் தம்மை அபிமானித் துப் புத்ரஸ்வீகாரம் செய்தருளப் பெற்ற பாக்சிய முடைமையால் பட்டர் ஸ்ரீரங்கநாதர் புத்ரர் என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்தார். "வானிட்ட கீர்த்தி வளர் கூரத்தாழ்வான் மகிழ்வந்த, தேனிட்ட தார் நம்பெரு மான் குமாரர்...பட்டர்" என்று இவரது சிஷ்யரான பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் (திருவரங்கக் கலம்பகக் காப்புச் செய்யுட்களுள் ஒன்றில்) கூறினர். பட்டர் தானும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் பதிலேழாம் சலோகத் தில் "ஸ்ரீரங்கராஜ கமலாபதவாலிதத்வம்" என்ற பதத் தினால் இதனை ஸ்பஷ்டமாக்கியருளின தும் உணர்க.

இப்பேராசிரியர் ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் அபார மான பாண்டித்யம் பெற்றவர் என்பது இவர் அருளிச் செய்த க்ரந்தங்களுள் ஸஹஸ்ரகாம பாஷ்யம் ஒன்று கொள்ளே உணரத் தக்கதாகும். இவர் கவித்திறமையிலு ஒத்தாரும் மிக்காரு மில்லாதவர் என்பது இவர் அருளிய ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ ஸ்ரீ குணரத்த கோசாதி களால் நன்கு விளங்கும்.

அருளிச் செயல்களில் அற்புதமான விசேஷார்த தங்களை அருளிச்செய்வதற்கு இவ்வாசிரியரே அநிதர ஸாதாரணமான வல்லமை பெற்றவர் என்பது திவ்யப்ர

பந்த வியாக்கியானங்களில் பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலானோர் அடிக்கடி அருளிச்செய்யு மாற்றால் தெரிகின்றது. வியாக்கியானங்களில், 'என்று பட்டர் அருளிச் செய்வார்' என வகுமிடங்களிலெல்லாம் ஒரு விலகாணமான ரஸாநுபவம் கல்கெஞ்சினாகவும் உண்டாவது வழக்கம். இவாது நிர்வாஹங்களில் ஒன்றை கண்டெடுத்துக் காட்டுவோம்:—

திருகெடுந்தாண்டகத்தில் 'அறுகால சிறுவண்டே தொழுதேனுன்னை' என்ற பாசரத்தில் வண்டுக்கு ஸ்வாபாவிதமான ஆறுகால்களுள்ளமையை எதற்காகச் சொல்லிற்று? என்று விமர்சிக்கப் புகுந்தால், இரண்டு காலாகவும் நான்கு காலாகவுமின்றியே விரைந்து சொல்லுணாகக் குறுப்பாக ஆறு கால்கள் இருக்கப் பெற்ற பாக்ஸ்யம் எனவே! என்று விவந்து கூறுவதாக நிர்வாஹித்தார்கள். இந்த நிர்வாஹத்தில் ஸ்வாபஸ்யமில்லை; வண்டு செல்லுதற்கு ஸாதனம் சிறகே யன்றிக் கால்கள் அல்லவே; ஆதலால் 'அறுகால' என்னும் அடைமொழிக்கு அவ்வளை கருத்துரைத்தல் பொருந்தாதென்று, பட்டர் அருளிச்செய்வதாவது—தொழுதேனுன்னை என்று மேலேயிருக்கையாலே என் தலைவிலை வைப்பதற்கு ஆறுகால்கள் உண்டாகப் பெற்றதே! என்று விவந்து சொல்லுகிறபடி என்பதாம். இதனை விவரிப்போம். தூது சென்று மீண்டு வந்தால் வண்டின் கால்களைத் தலை கின்று வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடக் குதாஹலித்திருப்பதனால் அதற்குச் சேர இங்ஙனே கருத்துரைத்தபடி. ஸ்வாபதேசத்தில் வண்டாகச் சொல்லுவது ஆசாரியர்களை, ஆசாரியனும் ஆசாரியனுடைய தேவியாரும் அவருடைய திருக்குமாரருமாக மூவரும் உத்தேசம் என்பது ஆபஸ்தம்பஸுவிதரஸித்தம். மூவர்க்கும் சேர்ந்து ஆறு திருவடிகளாதலால் அது தேரன்றவே அறுகால சிறுவண்டே! என்றது—என்பது பட்டர் திருவுள்ளம். "கொங்கார் பூந்துழாய் முடி என்ருடக் கூத்தற்கென் தூதாய், நுங்காங்கள் என் தலைமேல் கெழுமீரோ நுமீரோடே" என்ற திருவாய்மொழிப் பாசரத்தின் ஸ்வாபதேசர்த்தத்திற்கு மிகவுமிணங்கியதாமிது.

தரிபுவன வீரதேவராயன் என்ற அரசன் பட்டர் வைபவத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அவரிடத்து மதிப்புக்

கொண்டு ஒருநாள் 'பட்டரே! நீர் நமது அரண்மனைக்கு ஒருவினை வந்து போம்' என்று சொல்ல, அதற்கு பட்டர் சிறிதும் இணங்காமல் "நம்பெருமாள் அஞ்சலென்ற கைமறித்தாலும் அவர் வாசலொழிய வேறொரு போக்கிட முண்டோ எனக்கு?" என்று சொல்லி மறுத்து விட்டனர் என்பது ப்ரஸித்தம். தன்னைச் சரணடைந்தவர்கட்கு ஆவன வெல்லாது செய்து அவர்களைப் பாதுகாத்தலையே வீரதமாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு அபயமளிப்பவனான பரம புகழ்வுறுக்கு அடிமைப்பட்ட நாம் சில சிற்றரசரின் வாசலிலே சிலநது துவளக்கடலோமல்வோம் என்கிற திண்ணிய அதயவஸாயத்தை வெளியிட்டவாறு.

இன்னமும் பட்டருடைய வைபவங்கள் அபரிமிதமாகவுண்டு, வல்லார்வாய்க் கேட்டு உணர்க. அதற்கு நஞ்சியர் வைபவத்திலும் இவரது வைபவமே மிக விளங்கும்.

பட்டர் திருவடிகளே சரணம்.

நஞ்சியர் வைபவம்.

திப்பெரியார் அத்வைதஸம்ப்ரதாயத்தில் அவதரித்திருந்தவர். மாதவாசார்யர் என்பது இவருடைய திருநாமமாக இருந்தது. வேதாந்தி என்பது இவர்களுச் சிறப்புத்திருநாமம். ஷட்தர்சனங்களுக்கும் ஷடாஸநமிட்டு நிகரற்ற வித்வானாக மேல்நாட்டில் எழுந்தருளியிருந்தவர் இவர். மதாந்தரஸ்தர்களுள் வித்துவான்கள் பலரையும் திருத்திப் பணிகொண்டருளின நம்பெருமானார் இவரையும் திருத்திப்பணிசெய்த விநம்பியிருந்தார். ஆனால் அவருடைய வாழ்கரையில் இந்த மகோரதம் நிறைவேறாதொழியவே தமது சரமஸமயத்தில் ஆழ்வான் திருக்குமாரரான பட்டரை விசேஷேன கடைக்கித்தருளி தர்சனஸ்தாபகராக நியமித்தருளின காலத்து "மேல் நாட்டிலுள்ள வேதாந்தியைத் திருத்திப்பணி கொண்டு வாழ்விக்கக் கடவர்" என்று நியமனம் தந்தருளலாயிற்று. பட்டரும் அதனை நிறைவேற்றுவதற்கு உரிய ஸமயத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்.

இங்கிலைமையில் மேல் நாட்டில் நின்றும் ஒரு அந்தணர் யாத்திரை யடைவிலே நம்பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு

விடைகொண்டு பட்டரையும் திருவடி தொழுதார். அப்போது வேதாந்தியின் பரபாவங்களை விரித்து யடைவியில் அவர் எடுத்துரைத்தார். "மேலநாட்டில் வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய விதவான் இருக்கிறார்; அவருடைய விதவையும் கோஷ்டியும் போலே உமக்கு மிருக்கக்கண்டு களிக்கின்றேன்" என்று பட்டரை நோக்கிக் கூறினார். அவர் திரும்பி: "ஸ்வாதேசத்திற்குச் சென்று வேதாந்தியை கோக்கி 'ஸ்வாமிக்! ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டரென்று ஒருவர் எழுந்தருளியிருக்கிறார்; அவர் அத்விதீய விதவான்; அவருடைய சிஷ்ய கோஷ்டிகளில் பெருமையும் வாசாமகோசரம்" என்று சொல்ல வேதாந்தியும், 'அவர் நமக்கு ஒத்த விதவானோ? அவர்க்கு என்ன சாஸ்திரம் வரும்?' என்று கேட்க; அதற்கு அவ்வந்தணர் "பட்டர் உம்மிலும் சிறந்த விதவானே யாவர்; தரிக்க வியாகரண மீமாம்ஸைகள் முதலிய ஸகல சாஸ்திரங்களும் அவர்க்கு வாக்ஷா விதேயங்கள்" என்று கூறினார். வேதாந்தியும் அது கேட்டு "இவ்விதீயியிலே நமக்கு ஒருவரும் எதிரிலலை; ஷட்தரிசனத்திற்கும் ஷடாஸநமிட்டு அதன்மலே உபரவிருந்தோம்; பட்டரென்பவர் நம்மிலும் அதிகர் என்று இவர் சொல்லுகிறாரே!" என்று அன்று தொடங்கித் திடுக்கிட்டிருந்தார்.

அவ்வந்தணர் மீண்டும் ஒருகால் அவரு நின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு வந்து பட்டரைத் திருவடித் தொழுது 'தேவர்குடைய வைபவங்களை யெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்; தரிக்க வியாகரண மீமாம்ஸைகள் முதலிய ஸகலசாஸ்திரங்களும் தேவர்க்கு வாக்ஷா விதேயங்களென்று சொன்னேன்; அவரும் அது கேட்டு விஸ்மயப்பட்டிருக்கிறார்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதற்கு பட்டர் 'திருநெடுந்தாண்டக சாஸ்திரம் நமக்குத் தெரியும் என்று வேதாந்திகளிடம் சொல்லிற்றறினாரே!' என்றருளிச் செய்ய, அந்தணரும் அப்படியே சொல்லுகிறேனென்று சொல்லிச் சென்று வேதாந்தியிடம் 'பட்டர்க்குத் திருநெடுந்தாண்டக சாஸ்திரம் அஸாதாரணம்' என்று கூற, அது கேட்ட வேதாந்தி அந்த சாஸ்திரம் இன்னதென்று அறியப் பெருதவராகையாலே அது எனனோ? வென்று வியப்புக் கொண்டிருந்தார்.

இங்ஙனே சில நாள் சென்றபின், எம்பெருமானு
ருடைய கியமனப்படி வேதாந்தியைத் திருத்திப் பணி
கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றிய பட்டர் நம்பெருமாள்
ஸந்நிதியிலே கியமனம் பெற்றுப் புறப்பட்டு மேல்
நாட்டிலெழுந்தருளிக் காவேரிக் கரையில் சிறுப்புத்
தூரண்டையில் நின்றனா, அப்போது அங்கு எழும்
தருளியிருந்த திருமலை அனந்தாழ்வான், பட்டர்
எழுந்தருளின செய்திபற்றித் சடக்கென வந்து
ஸேவித்து 'ஐயோ! ஸுதமாரரான கீர் காடும் மலையுங்
கடந்து இத்தனை தூரம் எழுந்தருளலாமே?' என்ன,
பட்டரும், அனந்தாழ்வான் திருவடியிலே விழுந்து
ஸேவித்து "மேல்காட்டிலே போய் வேதாந்தியைத்
திருத்தி நம் தர்சனப்ரவர்த்தகராகும்படி பண்ணென்று
நம் உடையவர் கியமித்தருளினாரே; அப்படியே நம்
பெருமானும் விடை ஸாதித்து கியமித்தருளினார்"
என்று சொல்ல; அனந்தாழ்வானும் "எங்கள் குடிக்கரசே!
வாரும்" என்று பட்டரை மிகவுழுகந்து அழைத்துக்
கொண்டுபோய்த் திருவாராயண புரத்திலே மஹா
வைபவமாக மங்களாசாஸனம் செய்வித்து வேதாந்தி
கள் விஜயஞ் செய்திருக்கிற ஊர்க்கும் எழுந்தருளப்
பண்ணிக்கொண்டு சென்றார்.

சிஷ்யர்கள் பலர் திருதாவனிகள் கூறத் திருப்
பலகக்கலே பட்டர் எழுந்தருளா நிற்கக் கண்ட அங்
குள்ள அந்தணர் சிலர் பட்டரை வேகதி "கீர் ஆர்?
எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்?" என்று கேட்க; அதற்கு
பட்டர் "நாம் இராமாதுசனடிகள்; வேதாந்திகளுடனே
தர்க்கிக்கப்போகிறோம்" என்று கூற, அதனேட்ட
அணர்கள் "தேவரீர் தீப்படி லம்பரமத்துடனே எழுந்
தருளினால் வேதாந்திகளைக் காண்பதும் அருமைப்படும்;
அவருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலே
யிருந்து, வந்த வித்வான்களுடனே காலாறுமாதம்
தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புரூர வொட்டாதே
புறம்பே தள்ளிவிடுகிறார்கள்; அங்குனமாகாமே
அவரை நேரிற்சுண்டு தர்க்கிக்க ஒருபாய முறைக்
கிறோம் கேளும்;

"வேதாந்திகள் மிக்க செல்வச் சிறப்புடையவராத
லால் தினப்படியாக ப்ராஹ்மண ஸந்தர்ப்பிண வெகு
விசேஷமாக நடத்திவருகிறார். புஜிக்கவருகிற பிரா

உலகத்திலுள்ள அனைத்து மக்களும் தங்கள் தாய்மொழியைப் பேசுவதற்கு உரிமை உடையவர்கள். எனவே தாய்மொழி கல்வியின் மூலக்கல்வி ஆகியிருக்க வேண்டும். தாய்மொழி கல்வி மூலக்கல்வி என்பதற்கு உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை தாய்மொழியைப் பேசுவதற்கு உரிமை உடையவன். எனவே தாய்மொழி கல்வி மூலக்கல்வி என்பதற்கு உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை தாய்மொழியைப் பேசுவதற்கு உரிமை உடையவன். எனவே தாய்மொழி கல்வி மூலக்கல்வி என்பதற்கு உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை தாய்மொழியைப் பேசுவதற்கு உரிமை உடையவன்.

அதைத்தல் செயயாதே நஞ்சியர் இருந்தார என்பதும் இவருடைய ஆசாரப் பரோமத்தின் கனத்ததைவிடும்

நஞ்சியர் நெடுநாள் வனரயிலே அநுரிச் செயல்களின் வாஸனையும் அநியாதவரர டிநுதுவைத் தும், பாடரை ஆசார்யசகப் பெற்றநிற்பு ஆசார்யசகாஷ்விசேஷநதிநல சிறிது காலத்திலேயே திவ்யரபந துருவ னெவ்வாறனையும் ஓத்த தரித்து அவற்றில் விசேஷாரத்தவகா நிரவஹப்பதின் நல்ல விரகராய விளங்கினார்

சிற்ப திருமடலில் "அவா தருகதோனை பெருநகர கம சேர வனகய்ய சய சுகித் துதா" என்று விதறுது ஸாமாயமமாகப் பட்டம் பொருள் சொல்லுகண்டிய விதம் என்கொண்ட, காளை நரகது நகுப போக வெட்டாட்டம் பரஸவாகத்த நகுப பேசு சொகுப பெருமான் என்று திருத்த திருவனலய பொருள் விளக்கு விள லுமனையுமாய்க்கிற் பெருமானாக கண்ட நரகா 'நாட சம்பலேபோய வேட்டுந நரகயாதனை அநுப விகா வேண்டி, எவ்வா நாக வேதனை ம நமகது துருக்க புதுப்பரிததாமி' என்று கடல் மறுதபடி பேசுக களத்திலே அவனைப் பட்டு பாசும படுதநிணை எனது பாடல் அநுரிச் செயலும் ய நகுந நஞ்சியர் பாடரை ஆசார்யசக து துதாவின யாட 'ததத' வரழுகாநுதது பாட நுதய சிஷ ரொருநா நஞ்சியனரச சகத்தது விரகதை பரதம்பேசு நாக னுணைய திவ்ய பரபகத்த 'அவா தருகதோனை விட நரகா சேரவனகய்ய சக சுகித் துதா' என்ற நிகக து வேதாந்திகளை துதா நிகககள் நரகா பொருள் சொல்லுப்கா' என்று கேட்க அவா ஸாமாயமாக சொசுட்ட சபாநனைச் சொல்லி விட்டு உருகநுடையபட்டம் எவ்வா சொல்லுவார்' எனது கேட்க, சம்பலே மரித்து பாடனை அவா கூர், துப பொருள் கூறுவன பாடரை நாட வேளிக்க வேண்டுமென்று அவருடைய காதல் களாநத் தகத்தாகட சபரி யோக கூறுவர் நஞ்சியர் வைபவம் பாட சொல்லுந குமனற்று.

நஞ்சியர் வைபவம் முற்றிற்று.

நம்பிள்ளை, வடக்குத்தி நவீதப் பிள்ளை,
பெரியவாச்சான்பிள்ளை,
பிள்ளை களாகாரியர்
இவர்களின் வைபவம்.

P B அண்ணாநகரகராசார்ப ஸ்வாமி பத் காந்தி

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகள் வைபவச் சுருக்கம்.

பரம பரித்திரமாண ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக சரித் திரத்தைப் பலர் பலவாறு எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஆசார்ய சம்புவென்கித வட மொழி நூல் ஒன்றே பிராமாணிகமானது. அதற்கு வேதாந்தாசார்ய விஜய மென்னுந் திருநாமம் ப்ரஸித்தமானது. இந்த நூல் ப்ரகேஷபாதி சங்கைகளுக்கு இடமல்லாதது. தேசிக னோடு விகல்பிக்காமப்படியான வாக வைபவத்தை யுடைய மஹாவிதவத் கவிவரேணயர் இயற்றிய இந்த சம்பூக்ரந்தமொன்றுதான் தேசிக வைபவத்தை உள்ள படியுணர்த்தும் நூலாகும். அதில் இராசாசார்ய தூஷணமென்பது அடிபோடு இடம் பெறுத்தோடு தேசிகனுக்கு ப்ராமாணிகமாக எவ்வளவு சரித்திர முள்ளதோ அவ்வளவே அதில் நிபந்திக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் காலைய ஸரணிகேதப் வர்ணனைகளாகவும் உத்ப்ரேசைகளாகவுமுள்ள பாகங்களைத் தவளி சரித்ரபாகமாகவுள்ளதை மாத்திரம் தொகுத்தால் இங்கே நாம் காட்டுகிற அளவுதான் உண்மையான தேசிக சரித்திரம் தேறுகிறது. அதை அங்கு அநதிரித்தமாகக் காட்டுகின்றோம் காண்மின்;

அந்த சம்பூக்ரந்தத்தில் ஆறு ஸ்தபகங்கள் உள்ளன. முதல் ஸ்தபகத்தில் - விபுலமான மங்களா சரணம், வேதாந்தஸுலரி சரித்ரம் சொல்லுகிறேனென்ற ப்ரதிபுனரு க்ரந்த கர்த்தாவான தம்முடைய வம்சாவளிப்ரசமணை, தேசிகனுடைய அவதாரஸ்தலமான காஞ்சிபுரியின் வர்ணனை, தேசிகனுடைய பிதாமஹரண புண்டரீகாக்ஷயஜ்ஞவரண வர்ணனை - ஆக இவ்வளவு உள்ளது.

இரண்டாவது ஸ்தபகத்தில் - அந்த 'புண்டரீகா க்ஷயஜ்ஞவரணின் திருக்கூமாரமும் தேசிகனுடைய திருத்தகப்பனான அந்த ஸுலரிசின் ப்ரசமணை, அவருடைய தேவியா கர்ப்பவதியானது, திருக்கூமால் திருமணி அந்த கர்ப்பத்திலே வந்து ஆவேசித்தது - ஆக இவ்வளவு சொல்லப்பட்டது. (இனிமேல்தான் திருவவதாரம் தொடங்கி சரித்திரம் கூறுதல்.)

மூன்றாவது ஸ்தபகத்தில் - 1. தேசிகனுடைய திருவவதாரம், 2. பாலய வர்ணகம், 3. நடாதாரம்மாள் பக்கனிலே ஸ்பாஷ்ய காலகேஷபம் செய்துவரும் தம்முடைய மரதுலரான கிடாம்பியப்புள்ளாரோடுகூட தேசிகனும் அம்மாள் திருமானிகைக்குச் சென்று

அங்கு அம்மாளுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றது. 4. காலத்தில் உபநயநாதிகள் நடந்து வேதாத்தயநமும் ஸாமான்ய சாஸ்த்ராத்யயநமும் வெகு வினாவில் செய்தது. 5. விவாஹம் செய்துகொண்டது. 6. ஹயகரீவ மந்த்ரத்தை ஜபித்தது. 7. வாதிகளை வென்றது. 8. நயாய ஸித்தாந்தமும் முதலிய சில க்ரந்தங்கள் ஸாதித்தது. 9. கவிதார்க்கிக கேஸரியென்கிற விருது பெற்றது. - ஆக இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

நான்காவது ஸ்தபகத்தில் 10. தேவப் பெருமா ளுடைய வைசாகோதஸவ ப்ரசம்ஸை. 11. அவ்வுத் ஸவத்தில் கருடோதஸவ தினத்தில் பஹுமானிக்கப் பெற்ற தேசிகன் வரதராஜ பஞ்சாசதஸ்தோத்ரமருளிச் செய்தது. 12. வைசாகோதஸவலேவார்த்தமாக வந் திருந்த வித்யாரண்யபதி தேசிகனுடைய கவி தார்க்கிக ஸ்ரிமஹ்விருதத்தைப் பொருமல் இவரை வாதத்திற் கிழக்க, பரசண்டவாதம் நடத்தி அந்தயதியை பங்கப் படுத்தினது. 13. பிறகு புரட்டாசி மாஸம் அணித் தானவரே திருவேங்கடமுடையாறுதஸவம் ஸேவிக் கக் குதாஹஸவ கொண்டது ஆக இவை சொல்லிற்று.

ஐந்தாவது ஸ்தபகத்தில் - 14. தேசிகனுடைய திருவேங்கடயாத்திரை. 15. திருமலையில் நயாசதக மருளிச் செய்தது. 16. முன்பு காஞ்சிபுரியில் பராஜி தராய்ப்போன வித்யாரண்யப் விஜயநகரத்தரசனிடம் சேர்ந்திருந்து, அந்தராஜாவுக்கு இவருடைய அப்ரமேய மான ஸ்வபவத்தை யெடுத்துரைத்து இவரை அங்கே வரவழைத்து வச்சேஷ ஸன்மானமளிக்க ராஜாவின் அநுமதியையும் பெற்று அப்போது திருவேங்கட மலை யிலே வாழ்கின்றவிவாகுதச் செய்தியனுப்ப, இவர் ஸைராக்ய பஞ்சகத்தை யெழுதியனுப்பித் தம்முடைய அப்ரதிமமான ஸைராக்யத்தைக் காட்டி நின்றது. 17. பிறகு வடதிசை கோக்கிச் சென்று கங்காநதீ தீர்தக யாத்திரை செய்தருளி மீண்டு காஞ்சிபுரி வந்து சேர்ந்து சிலநாள் அவ்விடத்திலேயே வாழ்ந்த செய்தி. 18. விஜய நகரத்தரசனுடைய ஆஸ்தானத்தில் வித்யா ரண்யாக்கும் அக்ஷராய முனிக்கும், த்வைதாத்தவைத் த்வைத கோவாஹஸம் நடக்க, அவ்விருவருடைய வாதங்களில் எவருடைய வாதம் ஸமீகமானதென்று முடிவு தெரிந்துகொள்ள விரும்பிய அரசன் இருவ ருடைய வாதங்களையும் எழுதச் செய்து வாங்கி ஆள்

மூலமாக தேசிகனுக்கனுப்பி மத்தியஸ்தாபிப்ராயம் தெரிவிக்கவேணுமென்று வேண்ட, தேசிகன் "அளவிகா தத்த்வமளிகா பரஜீவப்ரபேதிகா, வித்யாரண்ய மஹா ரண்ய மக்ஷோப்ய முநிரச்சிகத்." என்கொரு சலோக மிப்பற்றி யனுப்ப, அதை ராஜா பெற்று மிகவுகந்து அக்ஷோப்ய முநியைச் சாகித்தானென்பது. 19. பிறகு ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸேவிக்க விரும்பிய தேசிகன் ஸ்ரீ காள், சிவிலி நின்றுப் புறப்பட்டு வழிபடையில் திருவடிக் திரபுரம் சென்று சேர்ந்து அங்கு நெடுங்காலம் வளிக்க வேணுமென விரும்பி ஓளவுதாத்திரிவில ஹயக்ரீவ மந்தராவ்ருத்தி பூர்வகமாக ஹயக்ரீவோபாஸனை செய்து வருகையில் ஒருநாள் ஐபஸமயத்தில் ஸாக்ஷாத் கரிகபட்ட பகவானுடைய நிபமனத்தினால் ஹயக்ரீவஸ்தோத்ரம், தேவநாயக பஞ்சாசத், கோபால விம்சதி, மஹாவீர கத்யம், அச்யுதசதகம், பரமத பங்கம், விரோத பரிஹாரம் முதலான க்ரந்தங்களை யிப்பற்றினது. 20. பிறகு ஸ்ரீமூஷணத்திற்கெழுந்தருளி அங்கு நின்று ஸ்ரீரங்காபிமுகமாக எழுந்தருளுகையில் ஸ்ரீரங்கத்தில் நின்று வந்து கொண்டிருந்த சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அங்கு தாவாதிவிஜயாரத்தமான ஆற்றலாக பதிகைகைய ஸமர்ப்பிக்க, விரைந்து சென்று கோயில் சேர்ந்தாரென்பது சொல்லிற்று.

ஆளுவது ஸதபகத்தில்—21. ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்க நாதனை ஸேவித்து பகவத தயாக ஸோபாகம் முதலான ஸ்துதிகளஞ்சிச் செய்தது, 2. அவருள்ள பாகவதர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி க்ருஷ்ண மிசர் னென்கிற தூர்வாதியோடு பதினெட்டுநாள் வாத யுத்தம் செய்து வெற்றிபெற்றது, 23. வேதாந்தாசார்ய ரென்றும் ஸர்வதந்தர ஸ்வதந்தரென்றும் விருதுகள் பெற்றது, 24. சததாஷணி அத்கரண ஸாராவளி தத்வமுக்கதாகலாபம் ஸர்வார்த்த ஸித்தி ஸேச்வரமீ மாம்மை ஸங்கல்ப ஸமீர்வோதயம் யாதவாப்யதயம் தாத்பர்யசந்திரிகை மீமாம்ஸாபாதகை தத்வகைக ஸ்ரீஸ்துத் பூஸ்துதி யதிராஜஸப்ததி முதலான பலபல நூல்களையிப்பற்றினது, 25. கவித்வச் செருக்குடன் வந்தவொரு தூர்வாதியின் அவதீலபத்தை யகற்ற பாதுகா ஸஹஸ்ரமஞ்சரிச் செய்தது, 26. ஸமஸ்யா ஸஹஸ்ர பூரணம் செய்தது, 27. அப்போது அங்கு யவநோபல்லவ முண்டாக அது தொலைய அபிதிஸ்தவ

மருளிச் செய்தது, 28. அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டுத் திரு
வண்ணயாத்திரை செய்தது. 29. ஆழ்வார் திருநகரி திரு
நாராயணபுரம் முதலானவை ஸேவித்துக்கொண்டு
காஞ்சீபுரம் வந்து சேர்ந்தது. 30. அங்கு ஸ்வாமி
யினுடைய பிருதாவளிகளைப் பொழுத வொரு மார்த்
திரை வந்து பாம்பாட்டப் போராட்டம் செய்ய, கருட
தண்டகமருளிச் செய்து அவன் செருக்கை யடக்
கினது. 31. பிறகு திருக்குமாரர் அவதரித்தது. 32.
ரஹஸ்யத்ரயஸாரமியற்றியது - ஆக இவ்வளவு
சொல்லி கரந்தம் தலைக்கட்டப்பட்டது.

மேலே விவரித்தபடி தேசிக சரித்திர ஸம்பந்தமாக
முப்பத்திரண்டு விஷயங்களே அந்நூலிலுள்ளன. சில
நீவைவடிவங்கள் பாதரணையாக கட்டி ஸ்வாமி
திருமுடியிலே படுக்கடி தொங்கவிட்டார்க னென்றும்,
சீராத்தத்தில் கிமந்தரணத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டிருந்த
வர்கள் வஞ்சித்துவிட்டார்களென்றும், ஸங்கிதியில்
பெருமானை ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஏகா
தரியன்று பொங்கலைக் கொணர்ந்து கொடுத்தார்க
ளென்றும், திருமாளிகையிலெழுந்தருளியிருந்து கரந்
தாவலோதகம் செய்துகொண்டிருக்கையில் திருவடி
களைப் பிடித்திழுத்துத் தெருவிலே விழவிட்டார்க
ளென்றும் இப்படி பலவாறு கவிர்கள் எழுதியுள்ள
சரித்திரங்களானவை பிறர்மீது அவதய மேறிடுவதற்
காக கிராதாரமாகக் கல்பிக்கப் பட்டவை. இதனால்
பிறரால் அவதய மேறுவது மாதிரிமன்று. ஸ்வாமி
தேசிகனுக்கும் மிகுந்த கௌரவ ஐயாதி ஏற்படுகிற
தென்பதை விவேகிகள் எளிதாக உணர்வர்கள்.
"மாமோராமோராம இதி ப்ராஜாகாமபவந் கதா?" என்
றுப்போலே "வேதாந்த ஸூத்ரி கிகமர்தஸூத்ரில் த்ரய
யந்தஸூத்ரி: கவிதார்க்கிகேகந்தா: இதயேவ ஸர்வத்ர
ஸனதவ ஸர்வே ஜகஸ் ஸமந்தாத கதயந்த ஆஸந்"
என்று ச்லோகமியற்றிக் குளாவவேண்டியிருக்க. அது
செய்யாதே ஸபகூர்களுந் விபகூர்களுமான எல்லார்க
கும் வெறுக்கத் தக்கவராக இருந்துவந்தா ரென்று ப்ர
சாரம் செய்வதனால் ஸ்வாமிக்கு லாகவமன்றோ உண்
டாகிறதென்பதைச் சிறிது மறிய கில்லாதே, வைபவ
கரந்தமென்று பெயரிட்டு லாகவமயமாக எழுதிவைப்
பவர்களைப்பற்றி காம் என்ன சொல்லுவது.
தேசிக சரித்திரச் சுருக்கம் முற்றிற்று.